

дена въ тойзи судъ, и записана въ кодика та подъ брой 4152, за да му ся утврди тази Душезаповѣдь; и заради чи онъ е былъ боленъ, и не е можалъ да ся яви въ тойзи судъ да си уѣри Душезаповѣдь та то е былъ отряденъ секретария атъ, кой то е ходилъ дома на Душезаповѣдникъ атъ, и даде писменно утврєніе че го е нашелъ боленъ отъ дама, но съ здравъ умъ; и пощо му е прочелъ отъ слово до слово Душезаповѣдь та, той е уѣрилъ, че е съща негова, и е направена сосъ негова та добра воля безъ ничіе приневоленіе, и са е подписалъ въ нея сосъ своята си рѣка; того ради тойзи судъ утврждава тази Душезаповѣдь, която ся и записа въ кодика та.

Букурещъ 1851 Августъ 14 день.

(Подписалъ) **Предѣтель Н. Балческо.**

(печатъ)

Г. Аргиропуло.

Секретария Томица.

Превелъ отъ Влашкіатъ на Болгарскій языкъ, преводитель тѣ на Влашко то Правителство, Губернскій секретарь Михаилъ Ки-
фаловъ. — Въ Букурещъ, 1852 марта 12 день. —

Переводатъ е съходенъ сосъ оригинално то Завѣщаніе на покойника Петра Иванова, и за уѣреніе са подписвамъ Хри-
стофоръ Мустакофъ.

Василій Георгіу верно.

Пенчо Ралчовъ уѣбравамъ копето отъ суца та Діята.
